

Leven uit Gods genade. Een jaarthema waarbij fundamentele vragen aan de orde zijn als: Wie is God voor ons? Ervaren we de rijkdom van zijn evangelie? Hoe staan en leven we voor zijn aangezicht? Waaraan denken we de waarde van ons leven te ontlennen? Waar komt het in ons leven echt op aan? In welk licht en in welke houding bekijken we elkaar? Hoe stellen we ons op in kerk en wereld?

Eerst geven we een aantal gedachten door naar aanleiding van het bijbels onderwijs. Daarna een aantal vragen ter overweging.

Onder Gods genade verstaan we zijn onverdiende goedheid jegens ons, zondaren, waardoor wij delen in zijn rijk en heil.

1. Gods genade is *onverdiende begunstiging*. Je kunt niet in Gods genade delen zonder jezelf als zondaar en des doods schuldig te kennen. Gods genade is wonderlijk en verrassend: God vindt niet iets in ons, wij vinden genade bij God. Gods genade maakt ons klein voor God, bescheiden naar elkaar en tot dienst jegens anderen bereid!

2. Leven van genade is geen leven in vanzelsprekendheid of in de kramp van zelf verdienen of speuren in jezelf naar vroomheid, maar een leven van wat God *in Christus geeft*. Gods genade is niet los te zien van Christus' lijden en verhoging voor ons. Alleen dankzij de verzoening door zijn bloed laat God zijn aangezicht vriendelijk over ons schijnen.

Het werk van Christus is meer dan genoeg voor al onze zonden. Zelfs als ons hart ons aanklaagt, mogen we geloven dat God groter is dan ons hart. Je kunt niet leven uit genade zonder Christus te prijzen!

3. Gods genade is een *eigenschap van God*. Het is dus niet iets dat ons met het doopwater is ingegoten of dat op een gegeven moment als een soort pace-maker in ons is ingebouwd en waarover wij vervolgens onvervreemdbaar beschikken. Het is ook niet een goddelijk iets in ons dat ons te allen tijde iets positiefs in onszelf doet zien. Gods genade is iets *buiten* ons: een eigenschap van God. Daarin deel je alleen door met Hem verbonden te zijn. Die verbinding legt alleen de Heilige Geest: door het geloof. Genade, geloof en omgang met God horen daarom onlosmakelijk bijeen!

4. Gods genade en heil worden ons toegezegd en gegarandeerd in het *evangelie* dat ons op bevel van Christus is overgeleverd, in de *doop* die het teken en zegel is van het verbond van Gods genade, en in het *avondmaal* waarin we Gods beloften en liefde mogen proeven. Genade is dus niet iets wat we vanzelfsprekend erven van onze ouders. Het vergt geloof in wat God ons belooft en verzegelt. Wie Christus niet lief heeft en Woord en sacramenten minacht, verspeelt Gods genade. Dat kan ook!

5. Gods genade is geen psychologisch 'zalfje' of 'kunstje'. In zijn genade schenkt God ons niet minder dan zijn heil. Zijn genade is *meer dan zijn algemene goedheid* als Schepper over al zijn schepselen. Wie in zijn genade deelt is overgegaan van de dood in het leven, is ingegaan in Gods rijk, staat onder zijn bescherming, deelt in zijn kostbare liefde en leeft nu door de Geest van God. Onderschat uw rijkdom niet!

6. Leven *uit* Gods genade is wat anders dan leven *naar* Gods genade *toe*. Gods genade is niet iets onzekers of toekomstigs, iets van de toekomst of van ons sterfbed, maar iets dat ons leven nu al compleet verandert. Het geeft nu al vreugde en richting aan ons leven als christen. Leven *uit* Gods genade is leven vanuit wat God ons *schenkt* en *geschonken heeft!*

7. Leven uit Gods genade *leidt tot*:

- vertrouwen op het genoeg zijn van Christus' werk;
- vreugde en rijkdom vinden in Gods beloften;
- de Geest van Christus in je laten werken en niet langer gevangen zitten in jezelf;
- de wet van Christus vervullen en zijn beeld vertonen in liefde en dienstbetoon.

8. Leven uit Gods genade staat in de Schrift *op gespannen voet* met

- onzekerheid over Gods belofte voor ons (voorbijgaan aan Gods genade);
- eigenroem, voorstaan op eigen vroomheid (hoogmoed);
- zoeken naar status buiten Gods genade om (alsof Gods genade niet genoeg is);
- niet te zwaar aan zonde tillen (goedkope genade);
- speculeren op genade (alsof we elk moment zelf een blik genade kunnen opentrekken);
- verder leven in de greep van de zonde (effectloze genade);
- dwang om zelf te moeten presteren om mee te tellen (leven uit verdienste);
- regeltjesgeloof (leven uit moralisme);
- heerszucht, machtsmisbruik, onwil om te dienen en onrecht te lijden (zelfhandhaving);
- oordelen over broeders en zusters (ontkenning van genade in anderen).

VRAGEN:

Hoe vind je het om van genade te moeten leven (vernederend, zwaarwichtig, onnodig voor wie gelooft)? Sta je daar vaak bij stil?

Wat betekent het voor je dat je mag delen in Gods genade? Waarin zou je leven anders zijn zonder Gods genade?

Ontvangt de HERE genoeg eer van je om zijn genade jegens anderen en jegens jezelf?

Hoe zou je andere mensen willen doordringen van de rijkdom van Gods genade?

Paulus kreeg te horen van Christus: 'je hebt niet meer dan mijn genade nodig'. Hoe zou jij op zo'n reactie op je smeken reageren? Of vind je dat er meer voorwaarden zijn waaraan je leven moet voldoen?

Op welke wijze zoek je voeding voor je zekerheid over Gods genade? Wat leer je van je ouders in dezen?

Welke vormen van 'goedkope genade' ken je?

Wat ervaar je als bedreigingen voor het leven uit Gods genade? Hoe zou bij anderen het leven uit Gods genade gefrustreerd kunnen worden?

Wat betekent de noodzaak van en het delen in Gods genade voor de manier waarop je tegen jezelf of je ouders aankijkt?

Kun je aangeven hoe het leven uit Gods genade moet leiden tot een dienende opstelling in de kerk en tot een positief opbouwend spreken over je broeders en zusters?

Wat vind je een groter gevaar in de kerk: oppervlakkige gemakzucht of een streng regeltjesgeloof? En wat vind je voor jezelf een groter gevaar?